

ПАРАФІЯЛЬНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

Святий Кіран, католик

Церква в Кемпбелтауні та
Айлі

Лох Чіаран Гед

26 липня 2026 року

17-та

неділя за

звичайним часом

Святого Кірана, Кемпбелтаун, Кінтайр

17-й тиждень звичайного часу

Вівторок: Свята Меса, 18:00

Середа: Поклоніння та ранкова молитва, 9:30; **Свята меса, 10:00**

Кава та дискусійна група: 10:30

П'ятниця: Молитва середини ранку, 9:50; **Свята меса, 10:00**

Наступних вихідних:

Субота, 1 серпня, Меса вічущання, 18:00

Неділя, 2 серпня, 18-та неділя за звичайним часом, Свята Меса, 10:00.

Таїнство примирення: субота з 17:30 до 17:50 або будь-коли за запитом.

Єпископальна церква Святого Колумби, Брідженд, острів Айла

2 серпня: Свята Меса, 16:00

Таїнство примирення: неділя 15:30-15:45

16 серпня: Свята Меса, 16:00

Відповідь на псалом

О Господи, як я люблю Твій закон!

Євангельське прославлення

Алілуя, алілуя.

Дякую тобі, Отче, Господи неба і землі,

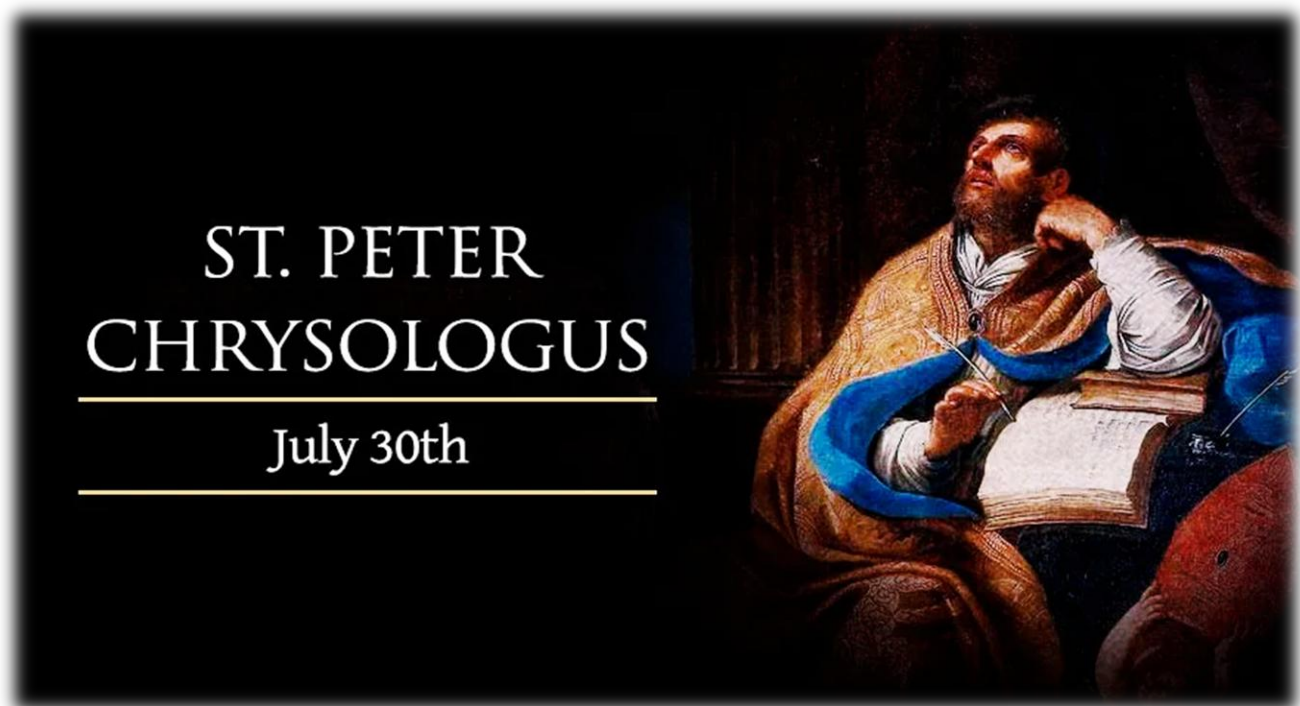
Ти відкрив таємниці королівства маленьким дітям.

Алілуя.

Антифон причастя

Благослови Господа, о моя душа,

і ніколи не забувайте всі його переваги.

Візьми п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме — день за днем.

ПОНЕДІЛОК 17-ГО ТИЖНЯ

27 ЛИПНЯ 2026 РОКУ

Хліб, який ти мішуєш

Якщо ви «занурюєтеся в хліб», ви знаєте загадку розкваси. Тісто піднімається, і під час випікання повітря наповнює непереборний аромат. Дріжджі пронизують тісто і перетворюють його на хліб. У деяких європейських селах у суботу все місто наповнювалося ароматом хліба. Не дивно, що Ісус використав такий домашній образ для Царства Небесного. Коли Слово Христове було включено, замішене в людський досвід, усе піднімається. Ти оживаєш. Христос наповнює кожен простір, кожную душу. Одягни фартух. Є робота.

Сьогоднішні читання: Єремія 13:1-11; Матвія 13:31-35. *"Царство небесне — як дріжджі."*

ВІТОРОК 17-ГО ТИЖНЯ

28 ЛИПНЯ 2026

Налаштуйтеся на слово

Ісус ніколи не витрачає слова даремно в Євангеліях, але ми знаємо, що він хоче бути абсолютно уважним, коли завершує свої слова словами: «Хто має вуха, той має чути». Ісус знає, що ми, люди, маємо схильність налаштовуватися на навколишнє середовище. Іноді ми настільки захоплені своїми думками — розмовою минулої ночі, повторюваним фрагментом пісні, історіями, які ми постійно розповідаємо собі про минуле і майбутнє — що, хоча ми віримо, що слухаємо, і маємо намір слухати, насправді ми не слухаємо. Прийміть рішення сьогодні звернути увагу на свої думки. Ви більшість часу налаштовані на навколишнє середовище чи поза ним? «Слухайте мовчки», — каже свята Тереза з Калькутти, — «бо якщо ваше серце сповнене інших речей, ви не почуєте голосу Бога.»

Сьогоднішні читання: Єремія 14:17-22; Матвія 13:36-43. *"Праведні сяють, як сонце, у царстві Отця своїх."*

СЕРЕДА: МЕМОРІАЛ СВЯТИХ

МАРФИ, МАРІЇ ТА ЛАЗАРЯ

29 ЛИПНЯ 2026 РОКУ

Видатна Марта

Марфа, сестра Лазаря і Марії, відома насамперед тим, що хотіла, щоб Марія допомогла їй приготувати і подати їжу для їхнього гостя Ісуса. Але Писання також описує Марфу як сильну жінку, яка неодноразово висловлює свою думку: вона каже Господу, що він мав прийти раніше, щоб запобігти смерті Лазаря; вона намагається сказати Ісусу, що робити, коли він викликає Лазаря з гробу; і, можливо, найдивовижніше, вона — жінка, яка зізнається Господу, що знає, що він — Месія. Вона могла б бути покровителькою жінок і чоловіків, які прагнуть говорити правду, народжену вірою, і довіряти Божій силі робити все.

Сьогоднішні читання: Єремія 15:10, 16-21; Луки 10:38-42. *"Марто, Марто, ти тривожна і стурбована через багато речей, але одна річ необхідна"*

ЧЕТВЕР: ФАКУЛЬТАТИВНА

ПАМ'ЯТКА СВЯТОГО ПЕТРА

ХРИСОЛОГА, ЄПИСКОПА, ЛІКАРЯ

30 ЛИПНЯ 2026

Не лише золоті слова, а й золоті вчинки

Після меси високий, худорлявий парафіянин із акцентом Південного Заходу привітав священика, який був зовсім не високим. Замість звичного бурмотання «гарна проповідь, отче», ковбойський джентльмен опустил погляд і сказав: «Знаєте, отче, якби ви жили серед корінних американців на Заході, вам могли б дати ім'я: «Низько-Людина-Довго-Говорить». «Святий Петро Золотих Слів» (Хрисологус) чудово мав коротку проповідь. Люди любили його проповіді — не лише тому, що він не давав довгих проповідей, а й тому, що він був логічним, настільки, що його стали називати Доктором проповідей. Незалежно від того, чи є ви проповідником за професією, чи ні, ви несете послання доброти, доброти, співчуття та святості у

своєму житті.

Сьогоднішні читання: Єремія 18:1-6;
Матвія 13:47-53. *«Щоразу, коли глиняний предмет, який він робив, погано виходив у його руці, він пробував знову.»*

П'ЯТНИЦЯ: МЕМОРІАЛ СВЯТОГО ІГНАТІЯ ЛОЙОЛИ, СВЯЩЕНИКА

31 ЛИПНЯ 2026

Знайди сенс у стражданні

Дослідження свідчать, що людина може витримувати великий біль і страждання, якщо знаходить у цьому сенс. Молодий іспанський воїн, поранений ядром гармати у 1521 році і зіткнувшись із тривалим, болісним відновленням, був змушений шукати цей сенс. Результатом стало Товариство Ісуса — один із найбільших і найвпливовіших релігійних орденів в історії. Значення, яке святий Ігнатій Лойольський знайшов на своєму лікарняному ліжку, дає надію тим, хто стикається з важкими травмами чи хворобами, як і майже кожен із нас рано чи пізно. Все може працювати на добро, «на більшу славу Божу», як кажуть єзуїти.

Сьогоднішні читання: Єремія 26:1-9;
Матвія 13:54-58. *"Що б я тобі не наказав,*

скажи їм і нічого не опускай."

СУБОТА: МЕМОРІАЛ СВЯТОГО АЛЬФОНСА МАРІЇ ДЕ' ЛІГУОРІ, ЄПИСКОПА, ЛІКАРЯ

1 СЕРПНЯ 2026

Хороші речі можуть прийти в маленьких упаковках

Святий Альфонс Лігуорі (1696–1787) шукав культивування віри у віддалених місцях. У Неаполі він організовував маленькі «каплиці» людей, які збиралися в задніх кімнатах перукарень або на куточках громадських площ, щоб молитися, співати гімни та отримувати базову релігійну освіту. Ці групи були неосвіченими, вуличними торговцями, докерами, колишніми солдатами та іншими. Для них Альфонс написав дешево відтворену, кишенькову книжку молитв під назвою «Максими вічності», яку вони могли носити з собою і читати протягом дня. Знаходь кілька коротких моментів щодня для молитви та навчання.

Сьогоднішні читання: Єремія 26:11-16, 24;
Матвія 14:1-12. *"Отже, тепер виправляйте свої звичаї і свої вчинки."*

Читання на 17-ту неділю звичайного часу

1 Царів 3:5, 7-12

Мудрі моляться за те, що їм потрібно, і Бог це забезпечує.

Псалом 119:57, 72, 76-77, 127-128, 129-130

Шлях Господа цінніший за світські багатства.

Римлянам 8:28-30

Кожна обставина може привести до добра для тих, хто звертається до Бога.

Матвія 13:44-52 або 13:44-46

Скарб може бути прихований, але старанний шукатиме і володітиме ним.

Слова на Слові

Скарб сьогодні: прийняття Царства Божого тут і зараз

*

Відданий чоловік одного разу сказав дружині: «Кохана, я мушу поїхати за кордон і невтомно працювати, але одного дня ми станемо багатими завдяки цьому.» З лагідною мудрістю вона відповіла: «Моя найдорожча, ми вже багаті, бо маємо одне одного. Можливо — у міру розвитку подій — ми колись також матимемо трохи грошей.»

Ця глибока істина прекрасно відображає духовне багатство, яке нам дарують у Христі.

У Євангеліях Христос представляє три захопливі образи величезного багатства:

- Фермер знаходить прихований скарб у полі.
- Купець, що відкриває перлину неперевершеної ціни.
- Рибалки ловлять дивовижний, щедрий улов.

Зверніть увагу на їхню спільну відповідь! Вони не вагаються і не зволікають. Наповнені сяючою радістю, вони миттєво починають діяти, добровільно жертвуючи всім, що мають, щоб здобути свою здобич. Їхня відданість повна, а винагорода — безмежна.

У нашому сучасному світі медіа постійно засипають нас швидкоплинними пропозиціями та обмеженими знижками, покладаючись на майстерну психологічну стратегію: діяти зараз або втратити назавжди. Але наскільки більш терміновим і славним є запрошення нашого Господа? Ісус Христос наголошує на «зараз». Царство Боже — це не просто далека обіцянка, відведена на майбутнє; Вона вже розгортається серед нас. Це варте кожної жертви, навіть відмови від наших найцінніших земних прив'язаностей. Коли ми спорожняємо руки від світських речей, Бог наповнює їх найвищим скарбом.

Чому ж тоді ми іноді вагаємося віддати все заради Королівства?

Ми повинні пам'ятати, що Царство Боже — це не лише Небо, яке чекає на нас після земного паломництва. Це сучасна реальність, і ми активно покликані брати участь у її створенні. Коли ми молимося Отче наш, ми сміливо просимо нашого Небесного Отця: «Нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя, як на землі, так і на небі.»

Ісус не просто втішає нас надією на майбутнє; через таємницю Свого Втілення Він об'єднує Небо і землю. Новий закон цього Царства — ідеально виражений у Нагірній проповіді — має змінити світський порядок нашого світу. Щоразу, коли ми, як вірні католики, сприяємо справжній справедливості, непохитній солідарності та миру, Царство Небесне наближається.

Покликаний бути святим сьогодні

Захоплююча краса цього Королівства в тому, що воно розквітає серед нас і через нас. Дивіться на святих! Вони не пливли безцільно в хмарах; вони міцно стояли на землі, героїчно свідчаючи про Божу любов у реальності повсякденного життя. Ми теж покликані до цієї благородної справи.

* * *

*Моє життя — це тінь, моє життя — це мить,
Яка постійно тікає і зникає...
Любити Тебе, о Господи, у мене є лише цей момент,
Цей один день лише сьогодні...
(Свята Тереза Лізьє)*

У любові Христові,
Отець Ентоні

37 DEESIS

У східнохристиянській іконографії Деєсис є одним із найчіткіших візуальних проявів заступницької молитви. У центрі цієї тричастинної композиції — Христос на троні, тримає відкриту книгу і найчастіше зображений як Пантократор, правитель і суддя всіх. Праворуч

від Нього стоїть Мати Божа; ліворуч від нього — святий Іван Хреститель. Обидва звертаються до Христа з почуттям благання, проханням про милосердя від імені людства.

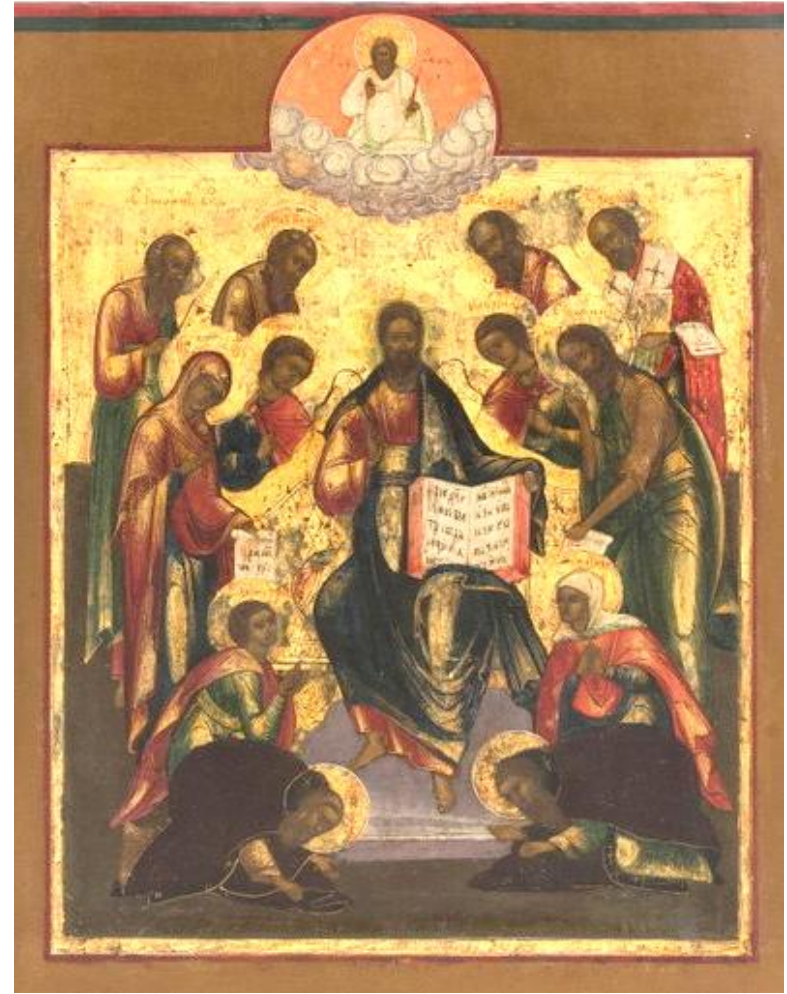
Найдавніші відомі зображення Дісіс у східній традиції датуються кінцем VI — початком VII століття. Його популярність значно зросла у IX–X століттях, а до X століття цей тип з'явився і в Русі.

З часом Деєсіс розвинувся у кілька іконографічних форм. У Русі він став центральним елементом іконостасу, де Христос і супровідні фігури часто малювали на окремих панелях. В деяких випадках святого Івана Хрестителя замінювали святим Миколаєм або пророками Старого Завіту.

Інша варіація, іноді звана Ангельською Деїсою, зображає Христа Еммануїла в оточенні архангелів Михаїла та Гавриїла, що викликає асоціації з Святою Трійцею. Базове тризначне розташування також можна розширити, включивши апостолів, мучеників, ангелів і пророків. Ця

повніша форма, відома як Великий Деїс, тісно пов'язана з Страшним судом і християнським переконанням, що святі заступаються перед Христом за спасіння світу.

Серед найкращих прикладів — «Деєсіс» із «Звенигорода» Андрія Рубльова. Тут Рубльов відходить від суворого образу Христа Пантократора, представляючи натомість фігуру, позначену нерухомістю, співчуттям і духовною глибиною. Результатом є образ судження, пом'якшеного милосердям.

Божий провідник

Відносини з ангелами: бути ближчими до наших охоронців

Розділ 3

ХРЕСТ І ПЕРЕМОГА

Хрест залишається найчіткішим і найпотужнішим знаком любові у світі. Не сентиментальний образ, не серце, пронизане стрілою, а ХРЕСТ Христовий. Жоден більший знак любові ніколи не був даний людству і ніколи не буде.

У перші дні Церкви апостоли несли це послання з безстрашною вірою. Вони підняли хрест перед світом і в тій чи іншій формі поставили питання перед кожним серцем: **ЧИ МОЖНА ЛЮБИТИ ТАК, ЯК ЛЮБИТЬ ВІН?** Це питання залишається актуальним і сьогодні.

Тож подивись на хрест, друже, і запитай себе саме про це. Візьміть хвилину мовчання. Стань на коліна, якщо можеш. **НЕ БІЙСЯ. ДОВІРЯ. У ХРИСТІ ПЕРЕМОГА ВЖЕ ЗДОБУТА.**

Занадто багато людей живуть так, ніби вони досі засуджені — переможені, онімілі і без надії. Але Євангеліє говорить інакше. Ісус уже переміг ворога. Він переміг Сатану і всі сили, що повстали проти Любові. І Він зробив це публічно, рішуче і заради тебе.

Святий Павло говорить це прямо:

"Він пробачив нам усі наші провини, скасувавши борговий запис, що стояв проти нас із його юридичними вимогами. Це він відклав убік, прибиваючи до хреста. Він роззброїв князівства та владу і зробив із них публічний приклад» (Кол. 2:13–15).

Це не релігійна поезія. Це християнська реальність. На хресті Христос порушив претензію на зло. Він викрив її брехню, позбавив її фальшивої влади і відкрив шлях до милосердя та свободи.

І на цьому історія не закінчувалася. У послуху і смиренні Ісуса — «навіть смерть на хресті» — Отець відкрив повну перемогу Сина. Як пише святий Павло:

«Тому Бог високо підняв його і дав йому ім'я, що понад кожне ім'я, щоб на ім'я Ісуса кожне коліно схилилося на небі, на землі і під землею, і кожен язик сповідав, що Ісус Христос — Господь, на славу Бога Отця» (Філ 2:8–11).

Це серце християнської надії: зло не має останнього слова. Ісус так і робить.

І сам Христос підтвердив це після Воскресіння:

«Вся влада на небі і на землі дана мені» (Мф 28:18).

Це важливо для світу, і це важливо особисто. Якщо ти належиш Йому, то ти не покинутий. Ти не забутий. Ти не створений для відчаю. Ти — Його.

Тож слава Богу. Тримайся ближче до хреста. Нехай твоє серце нагадують, що божественна любов сильніша за гріх, сильніша за страх і сильніша за смерть.

ЖИВИ, ДРУЖЕ. НЕ ЗДАВАЙСЯ. БОГ ЛЮБИТЬ ТЕБЕ. Небо не байдуже до твоєї боротьби. У Христі надія справжня, милосердя відкрита, а перемога вже в дії. Амінь.

ПІД ЧАС МЕДИТАЦІЇ

ПОЦІЛУЙ КРИВАВУ СТОПИ ІСУСА НА ХРЕСТІ

І СПОКУСА ГРІХА

ВИРУШАЮ

СТАНЬ ПОРУЧ ІЗ МЕРІ

І СКАЖИ,

“Я ТУТ НЕ ОДИН,

МАТИ».

АНГЕЛИ ПРЕКРАСНІ, ЯК ДОРОГОЦІННІ КАМЕНІ — ДЕМОНИ ВЖЕ НЕ ТАКИМИ

Католицька традиція навчає, що Бог, який є чистим Духом, створив багато духовних істот і наділив їх вільною волею. Деякі з цих істот, створені за Його образом, на певний час були з'єднані з матеріальними тілами і названі людьми. Через випробування земного життя чоловіків і жінок запрошують зростати в святості та наближатися до Бога.

Інші духовні істоти повстали проти Нього. Через гордість і під впливом Сатани деякі ангели впали і стали демонами. Ще інші були послані Богом як Його посланці людству; Це Ангели.

Традиція Церкви розповідає про дев'ять хорів ангелів: ангелів, архангелів, князівств, сил,

чеснот, володінь, престолів, херувимів і серафимів. Християнські письменники, зокрема святий Ісидор, розмірковували над цим небесним порядком, і деякі пов'язували його з пророчими видіннями, що містяться у Писанні, особливо в Єзекіїля. У уривку, що описує падіння царя Тира — який багато християнських коментаторів довго читають як відлуння повстання Сатани — пророк використовує образи коштовних каменів, щоб передати втрачену велич і красу:

"Ти був в Едемі, саду Божому; кожен дорогоцінний камінь був твоїм покриттям..." (Євз 28:13–14)

Мова символічна і вражаюча. Єзекііль, здається, тягнеться до коштовностей, бо звичайні слова не дотягують до опису слави духовних істот і трагедії їхнього падіння.

Те, що чітко впливає як із Писання, так і з традиції, — це те, що існує порядок серед духовних істот. Небо — це не хаос. Ангели служать Богові в гармонії, і падші ангели, здається, зберігають відмінності влади та рангу навіть у бунті. Окрім цього, обережність — це мудро. Багато з того, що говорять про демонічні ієрархії, більше базується на припущеннях, ніж на ясному Слові Божому.

Проте основна думка залишається незмінною: не всі духовні істоти мають однакову силу чи місію. Так само, як людське суспільство має різні обов'язки та рівні влади, так і духовний світ відображає певний порядок. Католицька традиція давно говорить про Ангелів-охоронців, призначених окремим особам, а Писання натякає на ангельське опікування навіть над народами. Наприклад, у Книзі Даниїла ангел згадує про духовний конфлікт, пов'язаний із «князем царства Персійського», і говорить про Михаїла як про «твого князя» (Зн 10:13, 21).

Той самий порядок, здається, застосовується, хоч і спотворено, і серед падших ангелів. Зло — це не творчість; він спотворює те, що Бог зробив добрим. Демони з похмурою наполегливістю експлуатують людську слабкість. Протягом століть духовних роздумів християни часто говорили про демонів, пов'язаних із певними спокусами — гордістю, нечистотою, гнівом, богохульством, пияцтвом та іншими вадами. Чи сприймають такі описи буквально, чи пастирсько, суть достатньо знайома: гріх не випадковий, і спокуса часто слідує впізнаваним шаблонам.

Євангелія попереджають, що духовна порожнеча є небезпечною. Сам Ісус каже:

"Коли нечистий дух виходить з людини, він проходить безводними місцями в пошуках спокою... Потім він іде і приносить із собою сім інших духів, зліших за себе... і останній стан цієї людини стає гіршим за перший." (Мт 12:43–45)

Простими словами, благодать не можна розглядати як обертові двері. Сповідь — це не просто очищення від гріха; це про те, щоб знову наповнитися життям Божим. Якщо людина повернеться до старих звичок і свідомо звільняє місце для зла, духовна боротьба може погіршитися.

Але це не послання страху. Це заклик до надії — і до відповідальності. Християни не приречені залишатися вічно ув'язненими в одних і тих самих гріхах. Це демотивуюче твердження більше схоже на голос поразки, ніж на Євангеліє Христове. Писання говорить інакше. Святий Петро пише:

"Будь тверезим... не підкорюйся пристрастям своєї колишньої невігластва... але як святий Той, хто вас покликав, святі самі у всіх ваших діях." (1 Пет 1:13–16)

Це і є християнське твердження повністю: святість можлива. Звісно, це не просто. Не

автоматично. Але це можливо завдяки благодаті.

Отже, духовний світ, як його розуміє Церква, є реальним, впорядкованим і активним. Ангели не є декоративними фігурами в релігійному мистецтві, а демони — не середньовічними забобонами. Обидва належать до серйозного християнського розуміння творення, свободи, бунту та спокути. Проте увага віруючого ніколи не повинна перетворюватися на нездорову захопленість злими духами. Центр завжди — Бог — Його святість, Його благодать і Його сила рятувати.

Зрештою, християнське життя — це не одержимість темрявою, а життя настільки повним у світлі Христа, що темрява не знаходить бажаного гостю.

Отець Ентоні

Навколо світу

Іноді пропущені новини

ЕВТАНАЗІЯ ЗА ФРАНЦУЗЬКИМ СПОСОБОМ

Вони допоможуть людям померти

Католицька церква у Франції висловила серйозне занепокоєння щодо прийняття Національними зборами закону, який дозволяє «допомогу при смерті». Цей захід дозволяє смертельно хворим людям у стражданнях замовити смертельну речовину, а якщо вони не можуть ввести її самостійно, дозволяє це зробити лікар або медсестра.

Це не означає співчуття, а провал солідарності. Людське життя залишається священним від зачаття до природної смерті, і жодна обставина не може зробити навмисне позбавлення невинного життя морально прийнятним. Справжня турбота прагне полегшити біль, супроводжувати хворих і зберігати їхню гідність, особливо коли вони слабкі, літні, інваліди або боїться.

Французька єпископська конференція попередила, що закон змінить уявлення суспільства про вразливість: «Наш підхід до слабкості, старості, інвалідності чи хвороби зміниться.» Легалізуювши евтаназію та допоміжне самогубство, законодавці ввели у французьке законодавство можливість спричинити смерть, розірвати медичне покликання зцілювати, втішати і ніколи не відмовлятися.

Єпископи справедливо називають це серйозним переломним моментом. Гуманне суспільство має розширювати паліативну допомогу, духовну підтримку та люблячу присутність — а не пропонувати смерть як рішення для страждань.

БЛИЗЬКИЙ СХІД

Вони побудують порт

У кроці, спрямованому на зміну морської торгівлі, дубайська компанія DP World має намір побудувати великий порт і контейнерний термінал на узбережжі Фуджейри, вздовж Оманської затоки. Цей розвиток дозволить суднам уникати Ормузької протоки — водного шляху, який довго страждав від геополітичної напруженості між США та Іраном.

Проект відображає ширшу стратегію Об'єднаних Арабських Еміратів щодо інвестицій в інфраструктуру для зміцнення економічної стійкості. До цього часу головним центром компанії був Jebel Ali у Дубаї, важливий зв'язок у переміщенні товарів між Азією та Африкою. Створивши альтернативний маршрут, новий об'єкт може зменшити затори, зменшити ризики для судноплавства та підтримати більш стабільні глобальні ланцюги постачання.

З католицької точки зору такі ініціативи спонукають замислитися над прагненням до спільного блага. Безпечна та ефективна торгівля може сприяти розвитку людства та зменшити загрозу конфліктів, проте економічний прогрес має залишатися спрямованим на справедливість і мир. Як навчає Церква, торгівля повинна служити гідності особистості, а не лише прибутку чи стратегічній вигоді. Відповідальне управління ресурсами та інфраструктурою може сприяти створенню умов, за яких усі країни можуть процвітати в більшій безпеці.

ШВЕЦІЯ

МІЖ НАМИ, КУЗЕНИ

Влада запровадила безумовну заборону на шлюби між двоюрідними братами і сестрами. Відтепер ні близькі родичі, ні зведені брати, ні усиновлені брати та сестри не мають права на шлюб. Це питання ніколи не привернуло б уваги, якби біженці з таких країн, як Сирія, Ірак і Афганістан, не проживали тут, і якби Швеція не керувалася центристсько-правою коаліцією. Країна, яка колись широко відкривала свої двері для іммігрантів, тепер посилює свої правила. Заборона шлюбів між двоюрідними братами і сестрами має на меті протидіяти утиськам, пов'язаним із сімейною честю, насильством та іншими формами примусу, які виникають перед тим, як пари стоять біля весільного вівтаря в іммігрантських громадах. Шлюби двоюрідних братів і сестер часто згадуються у розслідуваннях, пов'язаних із насильством і репресіями на основі честі, а також у злочинах, пов'язаних із сімейними зв'язками. Шлюби між двоюрідними братами і сестрами, укладені за кордоном, у країнах, де це законно, не визнаються — ті, що були укладені до набуття чинності заборони, тобто до 1 липня, все одно залишатимуться чинними.

Ми читаємо Папу Лева

Ми покликані прийняти євангельський стиль: без зарозумілих суджень, без нав'язування себе силою і силою.

Іноді ми очікуємо чогось надзвичайного, бажаємо Бога, який втручається згори і одразу вириває бур'ян зла. Ми уявляємо сильного і могутнього Бога, і, на жаль, ми також адаптуємо наш спосіб бути християнами та

Церквою до цього образу. Проте Царство Боже також розширюється серед бур'янів і вимагає від нас погляд, здатний розпізнати добро, що проростає навіть серед темряви зла, не засуджуючи все поспіхом; Воно приходить як найменше з усіх насінин, і тому потребує терпіння, здатного супроводжувати процеси, розпізнавати це царство в малості повсякденного життя і простоті звичайного існування; вона росте невидимо, як дріжджі в борошні, і таким чином звільняє нас від розчарування та закликає довіряти навіть тоді, коли здається, що Бога немає. Насправді Він завжди супроводжує нас, і Його любов невпинно працює на наше благо.

Цей божественний стиль також має стати способом, яким ми — як окремі віруючі, так і як Церква — живемо в реальності, що нас оточує. Ми покликані прийняти євангельський стиль: без поспішного протистояння іншим через зарозумілі судження, без нав'язування себе силою і силою, і без втрати довіри до Божої справи. Це питання — як казав тодішній кардинал Ратцінгер — підкорення логіці насіння, яке не є логікою успіху і величі, а закликає нас ставати малими і служити життю людей.

Angelus, 19 липня 2026 року.

Не завжди легко бути світлим у світі (див. Мт 5:13). (...) Ви покликані випромінювати це світло в ситуації, позначеній війною та нестабільністю. Господь виявив вам велику довіру, довіривши вам цю місію, і я теж дуже довіряю вам усім. Ти, мабуть, є світлом Христа серед темряви, яка іноді здається надто сильною. Не бійся! І не думайте, що ви самотні в цій справі. Я з тобою, Церква з тобою. Довіряйте Ісусу, слухайте Його в молитві та через керівництво інших, і дозвольте Йому вести вас.

Світло необхідне для життя у багатьох аспектах. Я хотів би вказати на трьох із них. По-перше, світло необхідне, щоб бачити, і це нагадує нам про дар віри. Віра в Бога — це не просто механізм подолання життєвих труднощів. Натомість це усвідомлення реальності і життя в істині, навчання дивитися на світ, на інших і на себе так, як дивиться Бог. Це вимагає проходити крізь життя з серцем і очима, спрямованими на нашу справжню батьківщину, усвідомлюючи, що Бог з нами, навіть якщо ми не можемо Його побачити. (...) Друга характеристика світла — це тепло, яке символізує любов. Щоб бути світлом для світу, ми повинні спочатку поділитися світлом і життям Христа. Щоб брати участь у місії, ми спочатку маємо відкрити живі стосунки з Богом. Ми повинні навчитися пізнати Його. Відкриваючись для Його перетворюючої любові, ми отримуємо благодать, необхідну, щоб слідувати за Ісусом і приймати життя, до якого Він кличе нас.

Ось чому так важливо щодня присвячувати час молитві та наближенню до Бога через таїнства, особливо сповідь і Євхаристію. (...) Світло необхідне для зростання та нового життя і є образом надії. Вкорінені в любові, ви покликані особливим чином бути миротворцями, об'єднувати оточуючих і вселяти в інших надію на майбутнє, позначене тривалим миром. Можливо, ви не зможете контролювати свою ситуацію чи виклики, з якими доведеться зіткнутися, але завжди можете дозволити своїм серцям керуватися миром Христа. (...) Дорогі молоді люди, ніколи не сумнівайтеся в Божій доброті і не бійтеся плану, який Господь має для кожного з вас.

Відеозвернення з нагоди Молодіжної зустрічі Анкава, 8 липня 2026 року.

На мою думку

Як довго Росія зможе триматися?

Атаки на російські нафтопереробні заводи, паливні склади, нафтові порти

та танкери стали новою стратегією України у цій виснажливій війні. Те, що відбувається всередині імперії сировинних матеріалів, — це не що інше, як величезна паливна криза, яка тривожно нагадує економічний крах, що прискорив кінець СРСР.

Росії не бракує сирої нафти. Чого бракує — це можливості переробляти цю нафту в авіаційне паливо, бензин для автомобілів і дизель, який підтримує роботу транспорту та сільського господарства. Аналітики зараз оцінюють, що країна втратила понад 40% своїх нафтопереробних потужностей, а додаткові заводи майже щодня згорають. Згідно з інтерактивною картою gdebenz.ru, яка відстежує доступність пального по всій країні, приблизно 90% російських автозаправних станцій наразі залишилися без пального.

«Поглиблення проблем Росії, пов'язаних з українськими атаками на критичну інфраструктуру, означає, що на економічному та політичному рівнях зростає тиск з боку деяких російських еліт, щоб вони "перевернули ситуацію" і вжили радикальних дій», — зауважує Марек Менкішак, експерт з Росії з Центру східних студій.

В окупованому Криму бензин недоступний вже понад місяць, і жодних ознак полегшення на горизонті. На материку звичайні росіяни описують, як стояли в черзі понад десяток годин лише для того, щоб купити їм виділені 15–30 літрів. Особливо стурбовані працівники логістичного сектору: вздовж маршруту з Китаю до Москви черги вантажівок тепер тягнуться на десятки кілометрів. Зростання витрат на закупівлю пального, у поєднанні з подовженням робочого часу водіїв, змусили логістичні компанії підвищити ціни на вантаж на 30%.

На російських автозаправках, де ціни залишаються регульованими, дешеве паливо просто не знайдеш, тоді як приватні станції часто коштують еквівалент £2-3 за літр бензину.

Туристичний сектор повністю зазнав краху, а ціни на громадський транспорт і логістику продовжують зростати. Сільське господарство також страждає, особливо через те, що сезон збору врожаю переживає труднощі з цими обмеженнями. Аналітики прогнозують, що цьогорічний врожай не вистачить на 15–20%, що неминуче призведе до зростання вартості базових харчових продуктів. «Через кризу з паливом на початку липня площа збору була втричі меншою, ніж у попередньому році. Тим часом поставки палива для сільськогосподарської техніки досі затримуються, а їхні витрати зросли на третину, що робить збір зерна з полів справжнім викликом», — повідомив «Коммерсанту» Дмитро Рилько, генеральний директор Інституту досліджень сільськогосподарського ринку.

Ці величезні нестачі не можна просто компенсувати морським імпортом з Індії, оскільки українські війська продовжують ефективно завдавати ударів по нафтових портах і морських об'єктах. Росія також не може покладатися на імпорт великих партій бензину з Китаю, враховуючи логістичні вузькі місця, що переслідують східну Росію. Казахстан, зі свого боку, запровадив обмеження, щоб не допустити масового відкачування палива росіянами. Ще більше ускладнює ситуацію те, що Росія більше не може отримувати доходи від експорту сирої нафти та палива — доходів, які інакше могли б допомогти компенсувати її найбільший бюджетний дефіцит за десятиліття. Натомість Кремль тепер витрачає додаткові кошти лише на закупівлю бензину в Білорусі, Індії та Китаю. Москва, ймовірно, вдасться друкувати гроші, скотнувшись у те, що економісти називають «економікою постійного дефіциту», що нагадує пізній радянський період. Результатом стане система, яка функціонуватиме лише на папері, тоді як звичайні громадяни зіткнуться з похмурою реальністю карток на бензин, інфляцією та стрімким зростанням цін.

Росіяни досі пам'ятають кризу 1990-х років, коли розпад СРСР приніс власний дефіцит пального, коли весь апарат видобутку, переробки та розподілу нафти вийшов з ладу. Після тривалих потрясінь того десятиліття Володимир Путін запропонував росіянам певну економічну стабільність, а згодом і те, що стало його коронною перлиною — туристичний рай окупованого Криму. Нещодавно в Азовському морі удари безпілотників знищили майже сотню російських поромів і танкерів, що ще більше погіршило й без того критичну ситуацію на півострові. З червня Крим залишився без пального, електрики, води та — можливо, найпоказовіше — туристів. Паливна та економічна криза, що нині охоплює всю Росію, є справжнім штормом, у якому всі невирішені проблеми постімперської Москви сходяться одночасно. Скільки таких криз зможе витримати російський режим — залишається відкритим питанням.

Як католики, ми покликані дивитися далі геополітичних розрахунків і бачити людські обличчя за заголовками. Страждання українського народу, який щодня переживає реальність вторгнення та бомбардувань, залишаються головною несправедливістю цієї війни. Проте ми також повинні визнати, що російський народ сам є жертвами — режиму, який обрав агресію, і неминучого економічного й соціального занепаду, що слідує за таким вибором.

Ця криза є потужним прикладом того, що мир — це не просто відсутність боротьби, а наявність справедливості, стабільності та умов для людського процвітання. Коли нація випускає лихо війни, це отрута, яка неминуче повертається через її власні кордони, огиджуючи саме суспільство, яке вона нібито захищає. Головне питання полягає не лише в тому, як довго російська держава зможе протриматися, а й у тому, як довго будь-яке суспільство зможе витримати величезний моральний і матеріальний тягар війни, що руйнує її основи зсередини. Ми повинні й надалі безперервно молитися за справедливий і тривалий мир, за навернення сердець і про припинення страждань усіх Божих дітей, які опинилися в цьому руйнівному конфлікті.

Тоні Вуд

Молитва

Будь ласка, пам'ятайте молитися за тих, хто хворіє, потребує допомоги або просив наших молитов: Джеррі Сміт, Річард Фокс, Чарлі Маколі, Сесіл Фінн, Ендрю Маклафлін, Клер Віггінс, Рассел Керролл, Люсі Каннінгем, Томмі МакГрорі-старший, Ліліан Кокс, Сара Кармайл і Долін Дурнін.

Будь ласка, молитесь у своїх молитвах отця Чарльза Меррілла, Вільяма Данна (1967) та всіх, чиї річниці припадають на цей час.

Новини та події

Приєднуйтесь до нас на чай і каву в залі після недільної меси. Ми щиро вітаємо гостей і будемо раді поділитися з вами нашою гостинністю. Сподіваємося побачити вас там!

Фрейдіс Уйс: ми вітаємо вас у родині Отця і молимося за ваших батьків і хрещеного батька.

КАВОВИЙ РАНОК: планується на СУБОТУ, 15 СЕРПНЯ. Якщо хтось може допомогти, звертайтеся до Кеті, Фіони Фокс або отця Тоні.

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkierancampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

парафія Королівської дієцезії Аргайл і Островів; Charitable Trust, зареєстрована шотландська благодійна організація, SC002876
Парафіяльний настоятель: отець А. Вуд, Святий Кіран, Кемпбелтаун; Тел. 01586 552160